

Lier: Den ærede Forslagsstiller indledede denne Forhandling med, at Forslaget kun var at ansee som en Forespørgsel til Justitsministeren, og at han, da Justitsministeren ikke var tilstede, tildeels maatte ansee Forhandlingen derom for overflødig; jeg kunde ved denne Leilighed ogsaa have Et og Andet at spørge Ministeren om, og maa derfor ogsaa ansee Forhandlingen for overflødig. Det, jeg nærmest kunde have ønsket at omtale, og som den ærede Forslagsstiller ogsaa har givet tilstrækkelig Leilighed til at omtale, er den kjøbenhavnske Borgervæbning; jeg skal imidlertid for Dødelikket aldeles forbigaae dette, idet jeg vil haabe, at vi ad Nare ville opnaae det, som har været den ærede Forslagsstillers Hensigt. Der er et Punkt, som jeg ikke finder omtalt i dette Forslag; jeg er fuldkommen overbevist om, at det ikke er overseet; men den ærede Forslagsstiller har muligviis ikke haft fuldkommen Oplysning om den Indflydelse, det har. Det er bestemt i Værnepligtslovens § 46, at de, der, uden at have gjort Søen til deres Livsberhverv, ere indførte i Sørullen, skulle møde med det 22 Aar; hvis de da ikke findes stiftede til den active Tjeneste, skulle de møde med det 23 Aar, det 24 Aar o. s. v., og findes de heller ikke da stiftede, da blive de henstaaende i Sørullen indtil deres 38 Aar. Dette Mandskab staaer nu hen uden at gjøre nogensomhelst Tjeneste, hverken i Armeen eller i de borgerlige Corpser i de forskjellige Kjøbstæder, thi man kan ikke efter den bestaaende Lovgivning fordre nogen Tjeneste af dem. Antallet af dette Mandskab er meget stort, og jeg har netop i disse Dage haft den allerstørste Leilighed til at erfare, hvor betydeligt et Antal Personer det er; der er Saamange i mangfoldige Livsstillinger, at man næsten ikke skal troe det muligt. Jeg veed vel, at de kunne være komne over i Sørullen paa mange Maader, de kunne være fødte i Sørudricterne, det kan være skeet ifølge deres Fædres Stilling som tidligere Sømand eller som nuværende Sømand o. s. v., men der er Mangfoldige, der paa anden Maade ere indkomne i Sørullen, og jeg er overbevist om, at det ærede Things Medlemmer ikke gjøre sig nogen Foreskilling om, hvor stort Antallet er. Naar man tager Kjøbenhavns Mandtalslister

for sig, saa vil man see, at der paa hvert andet Blad er opført Søindrullerede. Jeg vil tillade mig at henlede den ærede Forslagsstillers Opmærksomhed paa denne Kjendsgjerning, for at vi, naar vi muligviis ad Nare atter komme til at overveie denne Sag, da nærmere kunne komme tilbage paa dette Punkt. Der var nogle saa andre Bemærkninger, som jeg kunde have at fremsætte, men som jeg skal tilbageholde iasten, saameget mere, som Forslagsstilleren har bemærket, at Forhandlingen ikke vil lede til noget videre Resultat.

L. C. Larsen: Lovforslagets § 10 gaaer ud paa, at Medlemmerne af Borgervæbningerne i Kjøbenhavn og andre befæstede Stæder ikke længere skulle være fritagne for Tjeneste ved Hæren, naar de henhøre til det i Værnepligtslovens § 33 omhandlede Mandskab. Jeg kan vel ikke have Noget imod dette Forslag, men, hvis det skal blive vedtaget, og man altsaa berøvede disse Borgervæbningsmedlemmer den Lettelse, de hidtil have haft, saa mener jeg, at man ogsaa burde tage Byrden fra dem, og at der deri vilde være en forøget Anledning til enten ganske at ophæve disse Borgervæbninger eller væsentlig at omdanne dem. Af den Grund, som allerede er berørt af et Par andre Talere, skal jeg imidlertid ikke for Dødelikket gaae nærmere ind herpaa.

Lier: Dersom den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (L. C. Larsen) fremkommer med et Forslag om at ophæve Kjøbenhavns Borgervæbning, da skal han have min Stemme dertil; thi jeg er fuldkommen enig med ham i, at den Byrde, der hviler paa Kjøbenhavns Borgere, er alfor stor. Med Hensyn imidlertid til, at den ærede Forslagsstiller specielt berørte dem, der efter Værnepligtslovens § 33 ere blevne udfrevne til Militærarbejdere, da er Antallet af dem, hvem den i Værnepligtslovens § 40 hjemlede Fritagelse for Hærtjeneste kommer til gode, høist ubetydeligt og for Intet at regne. Efter de officielle Udfrivningslister, som jeg har liggende for mig, var det i 1856 15 Personer, der have fritgjort sig ved at fremvise deres Patenter, og i 1857 var det 11, siger og skriver elleve;